

1971 г. 10.

Сведения, получени от МИЛКО ХАРИЗАНОВ на 19.VII.1971г.

Димов знаеше еврейски вече когато беше в университета. Имаше и една приятелка еврейка. В София имаше цяла еврейска махала по това време. Ганка Хаджикалчева беше завършила Роберт колеж. Веднаж той и каза, че започва да учи английски. И когато след два-три месеца поведоха с нея разговор, тя се очуди как е възможно да е напреднал толкова много. Езиците му се отдаваха много. Учеше ги сам. Останал съм с впечатление, че ги усвояваше с лекота. По-късно от английски език той се ползуваше свободно. Според мен по това време модерни езици бяха немски и френски.

Мишо рисуваше като ученик. Не си спомням да е рисувал като студент.

Чувал съм, че Тотьо Димов рисувал добре.

В нашия род изобщо има много художници - К.Тасева, двете деца на Н. Ълчев.

Че беше чудака - чудака беше. Неговите въпроси идваха без повод и връзка, изникваха изведнаж от неговия вътрешен мир, независимо от това, което се вършеше или което се говореше около него.

Беше своенравен, уединяваше се, странеше, но се поддаваше на майтап и обичаше да дразни.

Разказваше много живописно и увлекателно. Беше много впечатлителен. Когато се върна от Испания с часове ми разказваше за тореадорите и страната.

Обичаше да чете художествена литература. Четеше още научна и философска литература. Имаше широки, всеотраслни интереси. Помня го в библиотеката на баща си. Ще вземе една книга, ще се вдъбоци в нея за половин-един час. После минава по същия начин към друга.

Мишо му казваше майка му. Защо?

Дал сведенията:

*Сидарин*

Събрал сведенията:

*Ек. Иванов*